

3. Trešais pamats attiecas uz prasītāja pamattiesības pārkāpumu, kuras viņam ir garantētas Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā

— šajā ziņā prasītājs apgalvo, ka, piemērojot viņam ierobežojumus, tika pārkāptas viņa tiesības uz taisnīgu tiesu, uz nevainīguma prezumpciju, tiesības uz aizstāvību, kā arī tiesības uz privātīpašuma aizsardzību.

⁽¹⁾ OV 2020, L 71, 10. lpp.

⁽²⁾ OV 2020, L 71, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2020. gada 5. maijā – *Pszonka*/Padome

(Lieta T-269/20)

(2020/C 222/36)

Tiesvedības valoda – čehu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Wiktor Pawłowycz Pszonka* (Kijeva, Ukraina) (pārstāvis: *M. Mleziva*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt Padomes Lēmumu (KĀDP) 2020/373 (2020. gada 5. marts), ar ko groza Lēmumu 2014/119/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā ⁽¹⁾, kā arī Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2020/370 (2020. gada 5. marts), ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 208/2014 par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā ⁽²⁾, ciktāl tie attiecas uz prasītāju;

— piespriest Eiropas Savienības Padomei segt savus, kā arī atlīdzināt prasītājam radušos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Lai pamatotu savu prasību, prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Pirmais pamats attiecas uz tiesību uz labu pārvaldību pārkāpumu

— prasītājs savu prasību tostarp pamato ar to, ka, pieņemot apstrīdēto lēmumu, Eiropas Savienības Padome nerīkojās pietiekami rūpīgi, jo pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas tā neņēma vērā prasītāja apgalvojumus, nedz arī viņa iesniegtos pierādījumus, kuri liecinot viņam par labu, bet gan balstījies principā uz īsu kopsavilkumu, ko iesniedza Ukrainas ģenerālprokuratūra, un nepieprasīja papildu informāciju par izmeklēšanas norisi Ukrainā.

2. Otrais pamats attiecas uz prasītāja īpašuma tiesību pārkāpumu

— prasītājs šajā ziņā apgalvo, ka viņam piemērotie ierobežojumi nav samērīgi, pārsniedz to, kas ir nepieciešams, kā arī ar tiem tiekot pārkāptas starptautisko tiesību garantijas viņa īpašumtiesību aizsardzībai.

3. Trešais pamats attiecas uz prasītāja pamattiesības pārkāpumu, kuras viņam ir garantētas Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā

— šajā ziņā prasītājs apgalvo, ka, piemērojot viņam ierobežojumus, tika pārkāptas viņa tiesības uz taisnīgu tiesu, uz nevainīguma prezumpciju, tiesības uz aizstāvību, kā arī tiesības uz privātīpašuma aizsardzību.

(¹) OV 2020, L 71, 10. lpp.

(²) OV 2020, L 71, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2020. gada 11. maijā – Zhejiang Hangtong Machinery Manufacture un Ningbo Hi-Tech Zone Tongcheng Auto Parts/Komisija

(Lieta T-278/20)

(2020/C 222/37)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Zhejiang Hangtong Machinery Manufacture Co. Ltd (Taizhou, Ķīna), Ningbo Hi-Tech Zone Tongcheng Auto Parts Co. Ltd (Ningbo, Ķīna) (pārstāvji: K. Adamantopoulos un P. Billiet, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto regulu, ciktāl tā attiecas uz prasītājām; un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanas izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājas lūdz atcelt Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2020/353 (2020. gada 3. marts), ar ko nosaka galīgu antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kurš noteikts Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes tērauda riteņu importam (¹).

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot pieļāvusi acīmredzamas tiesību un faktu vērtējuma kļūdas un pieļāvusi apļveida argumentāciju, pirmkārt, secinot, ka prasītājas pastāvīgi neesot pienācīgi sadarbojušās ar Komisiju, un šī iemesla dēļ, pamatojoties uz Pamatregulas (²) 17. panta 4. punktu, otrkārt, konstatējot, ka prasītājas esot pieprasījušas tām piemērot individuālo dempinga starpību tā vietā, lai tās iekļautu ražotāja eksportētāja izlasē saskaņā ar Pamatregulas 17. panta 1. un 2. punktu, tādējādi arī pārkāpjot Pamatregulas 6. pantu un, treškārt, piemērojot prasītājām maksimālo atlikušo antidempinga maksājumu, kas kā soda mērs paredzēts pusēm, kas nav sadarbojušās vai nav par sevi informējušas, tādējādi pārkāpjot arī Pamatregulas 2., 3. pantu un 9. panta 4. punktu, un tiesiskās paļāvības, labas pārvaldības, nediskriminācijas un samērīguma principus.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot pieļāvusi acīmredzamas tiesību un faktu vērtējuma kļūdas, pārkāpusi labas pārvaldības principu, neesot norādījusi pienācīgu pamatojumu un sniegusi kļūdainu un pretrunīgu argumentāciju, pirmkārt, piemērojot prasītājām jēdzienu “pieejamie fakti”, otrkārt, neņemot vērā prasītāju normālo vērtību un eksporta cenu vai alternatīvas metodes, lai noteiktu prasītāju eksporta cenu attiecībā uz prasītāju dempinga starpības aprēķināšanu pretēji Pamatregulas 2. panta 6. punkta a) apakšpunktam, 8., 10. un 11. punktam, 3., 6. pantam, 9. panta 4. punktam, 18. panta 1. un 3. punktam, kā arī PTO Antidempinga līguma 2., 3. pantam, 6. panta 6. un 8. punktam un II pielikuma 3. punktam.